

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5538/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט י' אלרון

המערער: פלוני

נגד

המשיבות: 1. מדינת ישראל
2. פלונית
3. פלונית
4. פלונית
5. פלונית
6. פלונית
7. פלונית
8. פלונית
9. פלונית
10. פלונית
11. פלונית
12. פלונית
13. פלונית
14. פלונית
15. פלונית
16. פלונית

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ח' סבאג) בת"פ 16-04-15749 מיום 7.6.2018

תאריך הישיבה: ט"ו באדר א תשע"ט (20. 2.2019)

בשם המערער: עו"ד דוד שפיגל

בשם המשיבות: עו"ד עידית פרג'ון

בשם שירות המבחן
למבוגרים:

גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן הכולל 16 אישומים בעבירות של מעשה מגונה בנסיבות אינוס (מקרים רבים), ניסיון למעשה מגונה בנסיבות אינוס, התחזות כאדם אחר, מעשה מגונה בנסיבות אינוס (מקרים רבים), ניסיון למעשה מגונה בנסיבות אינוס, מעשה מגונה בנסיבות אינוס (מקרים רבים), וניסיון להתחזות כאדם אחר.

בגין עבירות אלה נגזר על המערער עונש מאסר בפועל של 5 שנים, עונשי מאסר על תנאי ופיצוי לכל אחת מן המתלוננות באישומים 1-15 בסך 10,000 ש"ח ובסך הכל 150,000 ש"ח.

על כך נסב הערעור שלפנינו, הממוקד בחומרת עונש המאסר וגובה הפיצויים למתלוננות.

בא כוחו המלומד של המערער טוען כי בית המשפט לא נתן משקל מתאים לנסיבות המקרים, שכן כל העבירות נעברו במרחב הווירטואלי, ואף יתרה מכך לא היה אלמנט של מגע ולא נעשו מעשים מיניים על ידי נפגע העבירה עצמו. להשקפתו, המתחם שנקבע נע בין 12 חודשים ל-36 חודשים לכל אחד מן המעשים, הינו פועל יוצא של הסתכלות מוטעית על מאפייני העבירה ועל פסיקה שנסבה על אפיוני מעשה שונים בתכלית. להשקפתו גם גובה הפיצוי שנפסק הוא חריג, בשים לב לכך שרק לגבי שתיים מהמתלוננות הוגש תסקיר נפגעי עבירה, וגם אלה לוקים לטעמו בהיבטים שונים. בנוסף, לשיטתו, גם אם יש מקום להחמיר בענישה בשל הצורך החברתי להילחם בתופעה הפסולה של עבירות מין ברשת, יש לעשות זאת בהדרגה, ולא כך פעל בית המשפט.

המשיבה 1 מבקשת כי גזר הדין יושאר על כנו, ככזה שמשקף את רמת הענישה הראויה.

לאחר ששקלנו את טיעוני הצדדים, לא מצאנו עילה להתערבותנו בעונש שנגזר ובגובה הפיצויים. זאת, בהינתן המספר הרב של המתלוננות – 15 במספר (בנפרד מהאמור באישום 16), ריבוי המעשים, פרק הזמן הממושך, גילן הצעיר של הקטינות שהיו בנות פחות מ-16 שנים, והנזק שנגרם להן.

גם אם נניח, לטובת המערער, כי המתחם שנקבע לכל עבירה הוא ברף גבוה יתר על המידה נוכח אפיוני העבירות עליהן עמד הסניגור, הרי בסופו של יום עומד לבחינתנו העונש הכולל – 5 שנות מאסר. בהינתן האפיונים עליהם עמדנו, לא מצאנו כי הוא חורג לחומרה במידה המצדיקה התערבות.

גם בגובה הפיצויים לא מצאנו עילה להתערב. קיומו של תסקיר נפגע עבירה אינו תנאי לפסיקת פיצוי. בהינתן המעשים בהם הורשע המערער והפגיעה בנפגעות העבירה לא מצאנו כי הפיצוי שנפסק חורג במידה המצדיקה התערבות.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, ט"ו באדר א' התשע"ט (20.2.2019).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט